

देवश्च समवस्थानं सम्यक् समन्वितावस्थानां भगवदपरोक्षज्ञानेन च पर-
मनेष्टर्थां परज्ञानत्वं परभक्तित्वञ्च । एतत्प्रतिपादनाय न वयं बहुल-
प्रवासं स्वीकृतवन्तः, स्वत एवैव' संस्कारादूषितहृदये प्रतिभाति ।
गीतोक्तसाधनसोपानपरम्परा चात्माभिरिवमुपनिबद्धा ;—“आत्मेऽस्मिन्
सोपानपरम्पराया साधकानामुपभूमावारोहणं निबद्धम् । तत्र प्रथमं
देहात्मनोर्विवेकेन यन्धारयः । न ज्ञात्वात्मज्ञानं विना साधकत्वमेव सम्भ-
वति । कोऽहमित्यजानतो विषयेन्द्रियसर्वस्वता नामापरिहयाया । यदा
स दुःखार्त्तो न विषयेषु रमते, तदात्मानुसन्धाने प्रवृत्तिरुदेति । आत्मा
देहातिरिक्तो देहविनाशे न तस्य विनाशः ; स तु स्वयमविकारी,
विकारस्तु देहधर्मे इति विचारः साधनस्य प्रथमसोपानम् । देहस्य
प्रकृतिजत्वात् प्रकृत्या नित्यमख्यम्यत्वात् आत्मनः प्रकृतेरतीतत्वात्
प्रकृतिसम्भूतविषयेन्द्रियक्रियातः स्वस्य स्वातन्त्र्यं पश्यतो दर्शनादिव्यापा-
रेषु तस्य निर्लेपभावेन स्थितिः साधनस्य द्वितीयसोपानम् । क्रियमा-
थानि कर्माणि प्रकृतिजेरिन्द्रियैर्नतु स्वयमात्मनेति सङ्गफलत्यागेन कर्म-
स्य कर्मदर्शनं निर्लेपभावेन स्थितेर्दार्ढ्यायास्मिन् सोपान एव विहितम् ।
प्रकृतेरात्मनः स्वातन्त्र्यं जानतोऽपि विषयेन्द्रियव्यापारात् सर्वथा निर्लेप-
साधनं न जातु सुकरम्, केवलेन पुरुषकारेण तस्मादधीत्यतानामनेकेषां
भूयो भूयः पतनदर्शनात् । अतएव तृतीयसोपाने प्रकृतेरात्मनश्च
नियन्तारं सर्वान्तर्यामिणं परमपुरुषं ज्ञातुं प्रयतते साधकः । यदा
हि तमात्मनः प्रियत्वेन न जानाति, तदा तस्मिन् सर्वकर्मणि समर्प्य
तदाराधनानुरक्तो भवति साधकश्चतुर्थसोपानारूढः । अस्य सोपानस्य
परिपाकावस्थायां तदेकशरणत्वमुपतिष्ठते अपरोक्षदृष्टेः स्थिरत्वञ्च”
इति । इदमेव हि चरमसोपानमत्र ।

न खलु ब्रह्मसोपानं विना साधनसिद्धिस्तच्चरमसोपानारोहणं वा
सम्भवति । तच्चासम्भवमिति प्रतिपादयित्वा श्रीमता शङ्करेणात्र महान्
विरोधः सम्भाव्यते । “न हि ब्रह्मैकत्वविज्ञानेनोन्मथितहृतेतविज्ञानस्य
पुनः सम्भवोऽस्ति येनोपासनाविधिप्रशब्देन ब्रह्म प्रतिपद्येत” (वे, सू,

१५, १पा, ४सू, भा) ; “इरूपं हि ब्रह्मावगम्यते, नासरूपविकार-
 मेदोपाधिविशिष्टं तद्विपरीतञ्च सर्वोपाधिवर्जितम् ।... तत्राविद्या-
 वस्थायां ब्रह्मण उपास्योपासकादितक्षणः सर्वो व्यवहारः ।... एव-
 मेकमपि ब्रह्मापेक्षतोपाधिसम्बन्धं निरस्तोपाधिसम्बन्धञ्च उपास्यत्वेन
 ज्ञेयत्वेन च वेदान्तेषूपदिश्यते ।” (वे, सू, १५, १पा, ११सू, भा)
 इत्युपाधिसम्बन्धादुपास्यत्वं निरस्तोपाधिसम्बन्धात् ज्ञेयत्वमिति निर्ण-
 यात् न ज्ञातृपाधिसम्बन्धविरहितं ब्रह्मोपासनविषयमित्यायाति । यदि
 न तस्य सिद्धान्तान्तरेणैतद्विरोधि मतमन्यथाभावमापद्येत, सत्यानु-
 रतस्य तस्य तत्पत्युपेक्षास्माकं हृदयं निरतिशयं खेदयेत् । “निविध-
 मिह ब्रह्मण उपासनं विवक्षितम्—प्राणधर्मेण, प्रज्ञाधर्मेण, स्वधर्मेण
 च ।... तस्माद्ब्रह्मण एव एतदुपाधिद्वयधर्मेण स्वधर्मेण च एकसुपासनं
 त्रिविधं विवक्षितम्” (वे, सू, १५, १पा, ११सू, भा) इत्यत्र स्वधर्मेण
 ब्रह्मोपासनं वेदान्तसम्मतमिति स्वीकारात् स्वरूपापेक्षुपासनं तस्य
 मतविरोधीति न वयं वक्तुमुत्सहामहे । “‘सत्यं ज्ञानमनन्तं ब्रह्म’,
 ‘यानन्दो ब्रह्म’ इत्यादिषु स्वरूपानुसन्धानम्” (वे, सू, १५, १पा, ११सू,
 भा) इति श्रीमद्रामानुजः, “अन्तर्वहिः सर्वगतत्वेनेत्युपासाच्चैविध्यात्”
 (वे, सू, १५, १पा, ११सू, भा) इति श्रीमन्नाथः, “अतः क्रियाज्ञान-
 विषयरूपो भगवानेवेति प्रतिपाद्य न तावन्मात्रं ततोऽप्यधिक इत्येको-
 पासनेव विहितम्” (वे, सू, १५, १पा, ११सू, भा) इति श्रीमद्वल्लभः ।
 सिद्धयत्येव स्वरूपानुसन्धानोपासनमिति वादिनां मतं कथं स्थलम्, याचा-
 र्यस्य तस्मिन्नेव सन्नातिरिति तदेव हादशाध्याये विस्तरेणादर्शयामि ।
 निर्विशेषसविशेषवादेकमेवमस्माभिस्तत्राभ्यधायि—“साधने प्रवृत्तस्य
 प्रथमं सत्तामात्रधारणं निर्विशेषवादस्य, सत्तायां चित्तस्वरूपस्य चित्-
 स्वरूपस्य च शिवस्वरूपत्वेन शुद्धस्वरूपत्वेन सुखस्वरूपत्वेन दर्शनं सवि-
 शेषवादस्य च मूलम् । ब्रह्मणि सदैकरूपत्वमेव ; साधकमतदृष्टिमेदात्
 यद्यपि भिन्नत्वेन प्रतिभाति तदेकमेव स्वरूपं, तथापि परब्रह्मणि नास्ति
 निर्विशेषसविशेषवादयोरवकाशः । निर्विशेषसविशेषवादिभिर्यदा

सहिदानन्दघनं ब्रह्मेति स्वीकृतं, तदा निष्कल एव निर्विज्येयसविज्येय-
विचारः ।” इति । स्वरूपाणामेकत्वस्यैव निरुपायि—“न तु पुन-
श्चान्निमिदमन्तविशिष्टं भवितुमर्हति, तथा सति ज्ञानस्याज्ञानविमिश्र-
त्वमेवायाति । सच्च ज्ञानञ्च न भिन्ने, सदित्युक्ते ज्ञानस्यैव सत्त्वं नान्यस्य,
यतः सतो जगदुत्पत्तौ नान्यत्वं सर्वत्र ज्ञानक्रियानुस्यूतत्वात् । अनन्त-
त्वेन सतो ज्ञानस्य च पूर्वमेव प्रतिपादितम् । एवं सत्यं ज्ञानमनन्तं
न भिन्नस्वरूपमेकमेवेति सिद्धेऽन्येषामपि स्वरूपाणां तदभिन्नत्वमिति
साधनं न दुष्करम् । ज्ञानमेव शिवम्, यतो जीवानां प्रयोजनानि
जानाति ब्रह्म पूर्णज्ञानत्वात्, तत एकोत्पद्यन्ते तदायोजनानि च पूर्व-
मेव । अनन्तत्वेन हि तस्य प्रपञ्चातीतत्वमती न पृथग्युक्तेरावश्यकता ।
ज्ञाने नाज्ञानस्यास्तित्वमतीऽस्य शुद्धत्वं स्वाभाविकमेव । अविशुद्धत्वं
दुःखहेतुरती विशुद्धत्वेऽस्य स्वाभाविके सुखस्वरूपत्वमिति एकस्यैव
चित्स्वरूपस्य भिन्नदृष्ट्या दर्शनेन भिन्नस्वरूपवत्त्वेन प्रतीतिर्न तु स्वरूपतः
एव भिन्नत्वम् ।” इति ।

साधनसिद्धावश्यकप्रसादात् किं वा चरमसम्बन्धमस्मिन् शास्त्रे निर्दि-
ष्टमिति पृच्छायां ब्रह्मभाव इत्युत्तरम् । कीऽयं ब्रह्मभावः ? ब्रह्म-
साधर्म्यवशात् (१४।२) ब्रह्मणि निर्गुणः (२।७२, ५।२४), ब्रह्मणि स्थितिः
(५।१८।२०), ब्रह्मणि प्रवेशः (१।१५४, १८।५५), ब्रह्मणि निवासः (१२।
८), ब्रह्मसम्बन्धता (१३।१०) इति । ब्रह्मसाधर्म्यं ब्रह्मस्वरूपैक्यमिति
निर्विवादो राक्षान्तः । तस्मादेव शाश्वतस्थानप्राप्तिः (१८।६२) इति
सम्बन्धम् ; अपुनरावृत्तिर्ब्रह्मणि स्थितावन्याभिनिवेशाभावात् । तस्मिन्
स्थितेरप्राप्तौ विषयसम्बन्धानिष्ठतेः पार्थिवलोकेषु देहसम्बन्धः, निखिल-
विश्वभ्रमणश्च यावच्च सिद्ध्यत्यपुनरावृत्तिः । पापाचारिणां नित्यकाल-
व्यापिन्धसङ्गतिः “तानहं द्विषतः क्रूराह्” (१६।१८-२०) इत्यादियव-
णाश्च मन्त्रव्या, दुराचारं परिहाय आत्मनः श्रेयःसमाचरणेन तत्रैव
(१६।२२) तेषां सङ्गतिश्च वशात्, अनुगीतायाश्च (२६।५, २६।२८-३०) गत्यु-
पायप्रदर्शनात् ।

यदपि पूर्वव्याख्यादभिमर्गवदाज्ञापानं तद्विच्छानुवर्तनं भूत्व-
दीश्वराय करणं अस्मिन्निबन्धेषु भूयोभूयोऽवादि, तथापि गीतायां न
कुत्रापि तत्तच्छब्दप्रयोगो दृश्यते । किमतो वक्तव्यं यथाचार्यहृदये-
ऽवर्तत, तत्तस्मिन्नारोपितं व्याख्यादभिरिति । न केनापि प्रतिवर्दितुं
शक्यं यत्तेन प्रवर्तकत्वमीश्वरस्य (१८।६१) स्पष्टवाक्येनाभ्यधीयति ।
तमनुमन्तेति (१३।२२) निर्दिश्य स्वनिदेशेच्छाज्ञापनं भगवत्सोक्तवान्
सः । ज्ञानादिकं हस्त्यास्तस्मात् प्रवर्तते (१५।१५), स्वयमीश्वरो
ज्ञानात्माकं विदधाति (१०।११), इत्यपि तेनाभिहितम् । दार्ढ्येन
स्वमतानुसरणानुरोधो (३।११-३२) भगवदाज्ञापाने प्ररोचनमेवाभि-
व्यनक्ति । “मच्चित्तः सर्वदुर्गाणि मत्प्रसादात् तरिष्यसि । अथ चेत्त्व-
महङ्कारात् ओष्यसि विनङ्गसि ॥” (१८।५८) इत्यनेन यदेव भगवा-
नन्तर्यामी कर्तुमाज्ञापयति तस्येवानुसरणं श्रेयःसाधकं विपरीते पुन-
रात्मविनाश इति स्पष्टम् । अस्मिन् गीताशास्त्रे परापरप्रकृतौ अधि-
ष्ठाय स्वाभिप्रायं ज्ञापयतीश्वर इति यद्दृश्यते, तेन साक्षात्सम्बन्धो न
विहन्यते परस्वाज्ञापयितुरिति सुधीभिर्विभाव्यम् ।

कोऽयं गीताशास्त्रस्य वक्ता कोऽयं निबन्धा चेत्यस्योत्तरमदात्
श्रीमच्छङ्करः—“स च भगवान् [क्षणः] ज्ञानैश्वर्यशक्तिबलवीर्यतेजोभिः
सदा सम्पन्नस्त्रिगुणात्मिकां वैष्णवीं स्त्रीं मायां मूलप्रकृतिं वशीकृत्य
अजोऽव्ययो भूतानामीश्वरो नित्यशुद्धबुद्धः सुकृत्वभावोऽपि सन् स्वमा-
यया देहवानिव जात इव लोकानुग्रहं कुर्वन् लक्ष्यते ; स्वप्रयोजना-
भावेऽपि भूतानुजिघृक्षया वैदिकं हि धर्मैक्यमर्जुनाय शोकमोहमहो-
दधौ निमग्नायोपदिदेश गुणाधिकैर्हि गृहीतोऽनुष्ठायमानश्च धर्मैः
प्रचयं गमिष्यतीति । तं धर्मैः भगवता यद्योपदिष्टं वेदव्यासः सर्वज्ञो
भगवान् गीताख्यैः सप्तभिः श्लोकशतैरुपनिबबन्ध ॥” इति । अनुगी-
तायाः प्रामाण्यञ्च तद्वचनेनैव सर्वैरनुभूयताम् “तस्यास्य गीताशास्त्रस्य
संक्षेपतः प्रयोजनं परं निःश्रेयसं सहेतुकस्य संसारस्यात्यन्तोपरमलक्ष-
णम्, तस्य सर्वकर्मसंज्ञासपूर्वकादात्मज्ञाननिष्ठारूपादभ्यासवति । तम-

धर्मैव गीतार्थधर्मैस्तु हि सा भगवन्तेवोक्तं 'तु हि धर्मः उपप्राप्तीं ब्रह्मणः
पदवेदने' इत्यनुगीताय । किञ्चाख्यदपि तत्रैवोक्तं 'नैव धर्मी न धा-
धर्मी न चैव हि शुभाशुभौ । यः स्वादेकासने कीनस्तूष्णीं किञ्चिद-
चित्कथम् ॥' 'ज्ञानं सद्भासककथम्' इति च" इति । उक्तञ्च माक-
विवेचने श्रीमन्निरिषा—“वक्तृमेधादभिप्रायमेदाग्रहां वारयति भगव-
न्तेवेति । उक्तमनुगीतास्त्विति सम्बन्धः” इति । नास्माकं हृदये
गीताशास्त्रस्य वक्तृरूपनिबन्धुषु विषये अनुगीतायाश्च ग्रामाख्ये संग्रहो
वर्तते । अतोऽर्थाचीनजनानां संग्रहमनुसृत्य विचारकार्काख्येऽवतर-
णाय नास्माकं हचिरस्ति । भक्तिपथप्रवर्तनादिविषये या वितण्डी-
त्यापितार्थाचीनेः, सातिपूर्वमेव संस्कारदोषसम्भूता चासत्यप्रतिष्ठेति
प्रतिपक्षमस्माकं विचारेण । तदन्यत्र प्रदर्शयितव्यमिति नात्र तदुप-
न्यास इति शम् ।

इति श्रीमद्भगवद्गीतासमन्वयभाष्योपसंहारः ।

सांकेतिकाक्षरविवृतिः ।

सांकेतिकाक्षरम् अन्यनाम ।

अ, नी, अनुगीता ।
अ, प, अनुशासनपर्व ।
अ, प, अश्वमेधपर्व ।
आ, ए, सू, आश्वलायनश्रौतसूत्रम् ।
आ, प, आदिपर्व ।
आ, वा, प, आश्वमेधवासिकपर्व ।
उ, प, उद्योगपर्व ।

सांकेतिकाक्षरम् अन्यनाम ।

अ, सं, अक्षरसंहिता ।
ऐ, उ, ऐतरेयोपनिषत् ।
ऐ, उ, नी, क, छ, ऐतरेयोपनिषत्
नीलकण्ठपुता ।
कठ, कठोपनिषत् ।
क, प, कर्णपर्व ।
छा, उ, छान्दोग्योपनिषत् ।

श्रीमद्भगवद्गीता सप्तमोऽध्यायः ।

सर्वज्ञानाद्वैतः सत्त्वगुणः ।

साह निर्विकारम् यत्कलाय ।

त, उ, मन्त्राद्वैतनिष्ठम् ।

अ, प्र, मन्त्रार्थः ।

तै, उ, तैत्तिरीयोपनिषत् ।

वा, उ, वाजसनेयसंहितोप-

तै, वा, तैत्तिरीयब्राह्मणम् ।

निषत् ।

द, उ, दण्डविज्ञानम् ।

वि, उ, विश्वपुराणम् ।

नि, निष्ठम् ।

इ, वा, इन्द्रवारुणकोपनिषत् ।

अ, भा, पातञ्जलसूत्रभाष्यम् ।

वे, त, सा, वेदान्ततत्त्वसारः ।

प, सू, पातञ्जलसूत्रम् ।

वे, सू, वेदान्तसूत्रम् ।

प्र, उ, प्रश्नोपनिषत् ।

वे, सू, भा, वेदान्तसूत्रभाष्यम् ।

अ, वे, पु, ब्रह्मवैवर्तपुराणम् ।

श, प, वा(श, वा,) शतपथब्राह्मणम् ।

भा, (भाग,) भागवतम् ।

श, भा, शङ्करभाष्यम् ।

अ, अ, प, अष्टाध्यायिकपर्वम् ।

शा, प, शान्तिपर्वम् ।

मा, उ, माण्डूकीयनिषत् ।

श्वे, उ, श्वेताश्वतरोपनिषत् ।

या, पु, मार्कण्डेयपुराणम् ।

स, प, सभापर्वम् ।

सा, भ, टी, भाष्यभाष्यटीका ।

स, स, प, स, सर्वसंवादिनी

सु, उ, मुष्णकोपनिषत् ।

परमात्मसन्दर्भः ।

मौ, प, मौषलपर्वम् ।

सा, सू, सांख्यसूत्रम् ।

यो, च, योगचन्द्रिका ।

अ, प, अर्गरीहणपर्वम् ।

यो, वा, योगवाशिष्ठम् ।

ह, भ, र, सि, हरिमञ्जिरसायत-

रा, प, रामायणारण्यकाण्डम् ।

सिन्धुः ।

रा, उ, रामायणोत्तरकाण्डम् ।

ह, वं, हरिवंशः ।

ल, वि, ललितविस्तरः ।

अमसंशोधनम् ।

२३४८८म् ।

५—८ पंक्तयः ।

अत्रापि च न इति भावत ऐक्यम् * ।

* उक्तिरेवा विरचयामस्तथा, संश्लेषा पुनरनया—“एतेर्विशुक्तः कौन्तेय तमीदृशेऽस्मिन्निर्गते ।
आचरत्यात्मनः श्रेयसंती वाति परां नमिन् ॥” इत्यनन्तरीकृता आचरान् यथायं परिहाय द्विगुण-
माचरन् सदगतिं प्राप्नोतीति सिद्धयति ।” इति ।

सप्तश्लोको गीता ।

८।११ ११।१६ ११।१४ ८।२

१५।१ १५।१५ २।१४

श्लोकार्हेन प्रवक्ष्यामि साधनं नातिविस्तरम् ।

अमराया विहन्त्यन्ते श्रीकृष्णस्मरणेन हि ॥

अवसत्तायामतोऽत्र सत्त्वं परं धीमहीत्यनेनाख्य योजना ।

अनन्यचेताः सततं यो मां स्मरति नित्यम् ।

तस्माद् सुलभः पार्थ नित्ययुक्तस्य योगिनः ॥

अन्यत्र ।—

अर्त्तव्यः सततं विष्णुर्विअर्त्तस्थो न जातुचित् ।

सर्वे विधिनिषेधाः स्मृतयोरेव किङ्कराः ॥

शुद्धिपत्रम् ।

पृष्ठम्	पंक्तिः	अशुद्धिः	शुद्धिः
१३०	१६	तिर्हारयितु'	निर्हारयितु'
११०	१०	संहत्तानि	सम्प्रहत्तानि
११०	१७	पृथक्कृत्य	पृथक्कृत्य
११०	२	धाविर्ति	धाविति
८	२४	व्यामिश्रेणैव	व्यामिश्रेणैव
१३	१८	न	नः
१४	१	सुवेशाम्	सुशेषाम्
१८	२१	लीकान्तर-	लोकान्तर-
१८	३	लाकाना-	लोकाना-
२१	६	पुण्यलोका	पुण्यलोका
"	२४	नच्छन्ति	गच्छन्ति
२२	१७	इत्युक्तिर्दिविष्ठानाम्	इत्युक्तिर्दिविष्ठानाम्
२३	"	अयमत्र	अयमत्र
२८	१४	सम्प्रपश्यति	सम्प्रपश्यति ।
२८	"	कर्त्तृत्व-	कर्त्तृत्व-
३२	१७	-दिच्छा पालन-	-दिच्छापालन-
४८	२२	सिद्धति	सिद्धति
५३	३	उभे	उभे
५६	१७	यावदध्यायपरिसमाप्तिं	यावदध्यायपरिसमाप्ति
६०	१	सर्व्व	सर्व्व'
६२	८	अप्रक्रान्तो	अप्रक्रान्तो
७६	२३	पुनरूपसंहार-	पुनरूपसंहार-

पृष्ठम्	पंक्तिः	मङ्गलः	श्लोकः
७८	१२	भारतः	भारत
८३	४	मित्रवृत्त-	मित्रवृत्त-
८८	१०	इव	इव
८४	१२	अविद्यां	अविद्यां-
११२	२४	श्रीमच्छङ्कर	श्रीमच्छङ्कर
१२२	१६	उपधावत्	उपधावत्
१२४	२१	श्रुत्यर्थ-	श्रुत्यर्थ-
१२७	२७	खेनोपस्थाप्य	खेनोपस्थाप्य
१२८	२३	युधत्वा	युधत्वा
१४२	१४	मित्याश्रान्	मित्याश्रान्
१६३	२०	प्रेरयितारश्च	प्रेरितारश्च
"	२१	जुष्टस्तेना-	जुष्टस्तस्तेना-
१६६	१	कर्त्तृत्वं	कर्त्तृत्वं
१६७	८	कर्मफलमेति	कर्मफलमेति
१८२	२६	चिंसन् सर्व-	चिंसन् सर्व-
१८३	१	५।१।१५	८।१।१५
१८५	२	प्रवक्ष्यामि	प्रवक्ष्यामि
२०८	२३	-वक्ष्यामीति	-वक्ष्यामीति
२१०	१२	प्रसीयमानपि	प्रसीयमानमपि
२१६	६	७६ सू	७६ सू
२१७	२५	सर्वेषामेव	सर्वेषामेव
२२५	२४	मायया	मायया
२३१	११	सद्व्यवस्था	सद्व्यवस्था
२३४	२६	पञ्चाभिन्	पञ्चाभिन्
२४१	१५	अथ	अथ
"	२४	कर्मकारण	कर्मकारण

पृष्ठम्	पंक्तिः	अशुद्धिः	शुद्धिः
२४२	२	शरमेखरं	परमेखरं
”	२५	-सूतस्य तद्व्याख्यया	-सूतस्य-तद्व्याख्यया
२४३	२०	कठ, ५ १५	कठ, ५।१५
२४८	२१	त त्वहोरात्रयुक्तेषु	न त्वहोरात्रयुक्तेषु
२५५	१४	रात्रि पितरः	रात्रिः पितरः
२६६	२०	-वशास न	-वशासे न
२६७	”	लाकसंख्यया	लोकसंख्यया
२६८	२५	कोशाङ्गिपा	कोशाङ्गिपी
२७१	२१	एकत्वेन	एकत्वेन
२७२	१२	द्रव्यत्वाविलोपे	द्रव्यत्वाविलोपे
२७४	२३	तमसोऽन्त	तमसोऽन्ते
२८१	२५	अन्तःकरणगृहं	अन्तःकरणगृहं
२८६	६	तमिर्हि	तमिर्हि
२८८	१५	आत्मति	आत्मेति
”	२६	यर्व्याणि	सर्व्याणि
३००	”	ालेक	काले
३०४	१३	कल्पः	जल्पः
३०८	२४	तस्याहमीश्वरा	तस्याहमीश्वरो
३१०	१२	सुकृतिनी	सुकृतिनो
”	१५	इवाग्रयः	इवाग्रयः
३११	२०	वसुजातं	वसुजातं
३१२	८	निरुपाधिकं	निरुपाधिकं
३१८	१५	नीच्येत	नीच्येत
३२३	२०	नीचैर्धृत्वा	नीचैर्धृत्वा
३४०	”	येष्टम्	येष्टम्
३४७	”	सदिश्रुते	सदुच्यते

पृष्ठम्	पंक्तिः	पद्यविः	सुविः
३४८	१८	ब्रह्मान्वेष-	ब्रह्मान्वेष-
३६४	१७	हर्षविषादशून्यः	हर्षविषादशून्यः
३७२	१८	श्रीमद्देपायनस्य	श्रीमद्देपायनस्य
३७३	८	पापकल्यां	पापकल्यां
३७८	१४	चित्तभूमिः	चित्तभूमिः
३७८	८	श्रीमद्विष्णुपुर्यांती	श्रीमद्विष्णुपुर्यांती
३८२	२०	क्षेत्रज्ञपतित्प्रेरणा-	क्षेत्रज्ञपतित्प्रेरणा-
३८५	२१	त्यादिकस्वरूपम्	त्यादिकस्वरूपम्
३८३	१	त्वमजानन्तः	त्वमजानन्तः
३८५	१८	चान्मदधिष्ठित-	चान्मदधिष्ठित-
३८८	१०	क्षेत्राभिनिवेशं	क्षेत्राभिनिवेशं
४०३	५	साधर्म्यं	साधर्म्यं
४०८	६	संश्लेषयति	संश्लेषयति
४१३	८	शङ्केपत	शङ्केपत
४१५	७	शरीरं	“शरीरं”
४२४	२५	मस्यति	मस्यति
४३६	८	भेदोऽस्ति	भेदोऽस्ति
”	१२	भेददर्शनात्	भेददर्शनात्
४४६	१८	आसुरः	आसुरः
४५१	१८	भोगी	भोगी
”	२३	लक्ष्ये	लक्ष्ये
४५३	१८	नास्त्ववकाशो	नास्त्ववकाशो
४६८	८	साधुरयं	साधुरयं
४७६	२५	सत्यस्य	सत्यस्य
४८५		सत्त्वेन	सत्त्वेन
४८०		भोक्तृति	भोक्तृति

पृष्ठम् . पंक्तिः	श्लोचः	श्लोचः
४८८ १	-रागहेषतः	-रागहेषतः
५०० १३	महत्तिरुपतिष्ठते	महत्तिरुपतिष्ठते
५०१ ७	रहितः	रहितः
५०२ २४	अववावत्	अववावत्
५०३ १०	दुःखान्तश्च	दुःखान्तश्च
५०४ ८	परिपक्वावस्थायां	परिपक्वावस्थायां
५०५ २६	सर्वी	सर्वी
५१० १०	इति श्रीमद्रामानुजः ;	इति ;
५१२ ७	तत्तमेव	तत्तमेव
५१५ ८	द्विचन्द्रादे-	द्विचन्द्रादे-
५१८ ५	भवति	भवति
५२१ ८	च्छङ्करः	च्छङ्करः
५२३ १८	स्वरूपतो	स्वरूपतो
५२५ १८	-ब्रह्मप्राप्ति-	-ब्रह्मप्राप्ति-
५३४ ११	त्रिभिर्गुणमयै-	त्रिभिर्गुणमयै-
५४१ १५	तद्देतुर्गुणवैषम्यं	तद्देतुर्गुणवैषम्यं
५५१ १	स्यादभिवास्ते	स्यादभिवास्ते
५६४ ३	शरीरादिसम्बन्ध-	शरीरादिसम्बन्ध-

संगोघनेऽसहायस्य याऽविशुद्धिर्न दृग्गता ।

संगोघा सा बुधैः क्षाम्वा प्रसादगणनापरैः ॥